

OPINIA

națională

Revistă săptămânală de informație, opinie și idei de larg interes național,
editată de FUNDATIA „ROMÂNIA DE MÂINE”

FUNDAȚIA „ROMÂNIA DE MÂINE”
UNIVERSITATEA „SPIRU HARET”

Scrisoare adresată

DOMNULUI ION ILIESCU, PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

Având în vedere că acțiunea de evaluare academică a unităților de învățământ particular a intrat în etapa avizării propunerilor, cuprinse în Raportul Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare (CNEAA), de către ministrul Învățământului pentru acordarea, prin hotărâre de Guvern, a autorizației de funcționare provizorie pentru facultățile și colegiile care îndeplinesc standardele prevăzute de Legea 88/1993, ne luăm îngăduința de a vă informa că multe din hotărârile CNEAA de neavizare a unor facultăți încalcă flagrant prevederi exprese ale Legii 88/1993 și sunt marcate, în chip evident, de arbitrar și subiectivism, ceea ce afectează grav situația studenților de la aceste facultăți și colegii și se repercutează negativ asupra imaginii statului de drept. Menționăm că informațiile noastre privind lista facultăților autorizate și a celor neautorizate provin din presă, deși art. 18 din Legea 88/1993 prevede că „Rapoartele Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare, precum și avizul ministrului Învățământului se aduc la cunoștință instituțiilor care solicită organizarea și desfășurarea unei activități de învățământ superior”. Ca atare, CNEAA ar fi trebuit să ne comunice oficial conținutul rapoartelor întocmite.

Pentru a preîntâmpina consacrarea prin hotărâre de Guvern a încălcărilor Legii 88/1993, vă rugăm, domnule președinte, ca, luând cunoștință de ele, în calitatea dumneavoastră de șef al statului, să determinați o analiză aprofun-

dată și responsabilă, în lumina Legii 88/1993, a temeiurilor care stau la baza propunerilor Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare, astfel încât să se asigure aplicarea corectă și integrală a prevederilor Legii 88/1993.

Ne permitem să atragem atenția de la început asupra faptului că Regulamentul CNEAA, pe baza căruia acesta și-a desfășurat activitatea, încalcă articolul 107, alin. 2 din Constituția României, în sensul că aduce fie modificări ale unor prevederi importante ale Legii 88/1993, fie adăugiri la respectiva lege. Dintre acestea menționăm: instituirea de noi standarde (în afara prevederilor art. 20-23 din lege), neefectuarea obligatorie a vizitelor - prevăzută de art. 5 - la unitățile care au solicitat acreditarea, introducerea votului secret, constituirea unor comisii nu pe profile și specializări, cum prevede art. 4 (1) etc.

În această perspectivă, ne permitem să supunem atenției dumneavoastră doar câteva ne-

“Pentru a preîntâmpina consacrarea prin hotărâre de Guvern a încălcărilor Legii 88/1993, vă rugăm, domnule președinte, ca, luând cunoștință de ele, în calitatea dumneavoastră de șef al statului, să determinați o analiză aprofundată și responsabilă, în lumina Legii 88/1993, a temeiurilor care stau la baza propunerilor Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare, astfel încât să se asigure aplicarea corectă și integrală a prevederilor Legii 88/1993.”

respectări ale prevederilor legale în cazul unor facultăți și colegii de la Universitatea “Spiru Haret”, care nu au fost propuse de CNEAA pentru autorizare de funcționare provizorie.

1. Facultățile de Marketing și Comerț Exterior și de Arhitectură au fost evaluate de comisiile de specialitate ale C.N.E.A.A. și avizate favorabil pe baza examinării dosarelor depuse la C.N.E.A.A. și a verificării, prin vizite la facultățile respective, a exactității datelor și aprecierilor din rapoartele de autoevaluare. Toate consemnările din Fișele de vizită și toate concluziile la obiectivele vizitei stabilite de C.N.E.A.A. evidențiază explicit că cele două facultăți îndeplinesc integral criteriile și standardele stabilite de Legea 88/1993 și se propune acordarea autorizației de funcționare provizorie.

(Continuare în pag. 3)

PREȘEDINTELE
FUNDATIEI “România de mâine”
și al senatului UNIVERSITĂȚII “SPIRU HARET”
Prof. dr. Aurelian Bondrea

RECTOR
al UNIVERSITĂȚII “Spiru Haret”
Acad. Ion Coteanu

Pentru anul universitar
1995-1996:

Afluență masivă a
candidaților pentru anul I
la Facultățile Universității
„Spiru Haret”:

De ce optează tinerii
pentru Universitatea
Fundației
„România de Mâine”

(În pagina 8 un amplu reportaj
ilustrat de la examenul de
admitere din ziua de 22 iulie a.c.)

Pledoarie pentru o bătrânețe optimistă
Acad. Ștefan Milcu

pag. 4

Universitatea „Spiru Haret” - laborator al
cercetării de anvergură
Acad. Vasile Gionea

pag. 4

COLEGIILE REVISTEI „OPINIA NAȚIONALĂ”

COLEGIUL PENTRU REFORMĂ ȘI RELANSAREA ECONOMIEI NAȚIONALE

- Acad. Alexandru Bărlădeanu
- Acad. Anghel Rugina
- Acad. N.N. Constantinescu
- Acad. David Davidescu
- Prof.dr. Constantin Ionete
- Prof.dr. Ivanciu Nicolae-Văleanu
- Prof.dr.doc. Alexandru Zanfir
- Prof.dr. Mircea Druc
- Prof.dr. Alexandru Albu
- Prof.dr. Mihai Părluță
- Prof.dr. Gheorghe Zaman
- Prof.dr. Petre Mălcome
- Prof.dr. Mihai Dumitrescu

COLEGIUL PENTRU PROBLEMELE ȘTIINȚEI ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

- Acad. Ștefan Milcu
- Acad. Radu Voinea
- Acad. Ștefan Pascu
- Acad. Ion Coteanu
- Acad. Cristofor Simionescu
- Acad. Ștefan I. Ștefănescu
- Acad. Marius Peculea
- Prof.dr. Liviu Maior
- Prof.dr. Grigore Brăncuș
- Prof.dr. Dan Ghiocel
- Prof.dr. Emil Tocaci
- Prof.dr.doc. Grigore Posea
- Prof.dr. Gheorghe Secară
- Prof.dr. g-ral (rez.) Emil Mihuleac

COLEGIUL PENTRU PROBLEMELE CULTURII ȘI ARTEI

- Acad. Eugen Simion
- Prof.dr. Alexandru Boboc,
membru corespondent
al Academiei Române
- Radu Beligan
- Grigore Vieru
- Paul Everac
- Dinu Săraru
- Prof.dr. Ion Dodu Bălan
- Prof.dr. Victor Giuleanu
- Dumitru Radu Popescu

COLEGIUL PENTRU IDEEA NAȚIONALĂ ȘI SOCIALĂ ÎN ROMÂNIA

- Prof.dr. Aurelian Bondrea
- Prof.dr. Mitropolit Antonie Plămădeală
- Prof.dr.doc. Titu Georgescu
- Prof.dr. Ștefan Lache

- Prof.dr. Gheorghe I. Ioniță
- Adrian Păunescu
- Prof.dr. Ion Rebedeu
- Prof.dr. Ion Mihail Popescu
- Prof.dr. Gheorghe Cazan
- Prof.dr. Ion Tudosescu
- Prof.dr. Tiberiu Nicola
- Prof.dr. Virgil Constantinescu

COLEGIUL PENTRU DOCTRINE POLITICE ȘI PROBLEME ALE RELAȚIILOR INTERNAȚIONALE

- Valentin Lipatti
- Dr. Ion Mitran
- Prof.dr. Florea Dudiță
- Prof.dr. Mircea Nicolaescu
- Prof.dr. Marin Voiculescu
- Ion Mărgineanu
- Dan Lăzărescu
- Prof.dr. Ion Zară
- Prof.dr. Constantin Mecu
- Prof.dr. Marin Nedelea
- Prof.dr. Constantin Vlad
- Dr. Nicolae Ecobescu

COLEGIUL PENTRU PROBLEMELE SĂNĂTĂȚII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

- Acad. Nicolae Cajal
- Acad. Constantin Bălăceanu-Stolnici
- Prof.dr.doc. Iulian Mincu
- Prof.dr.doc. Victor Ciobanu
- Prof.dr. Caius Traian Dragomir
- Prof.dr. Andrei Fircă
- Prof.dr. Dorin Sarafoleanu
- Prof.dr. Ioan Pop D. Popa
- Prof.dr. Ștefan Costea
- Prof.dr. Gheorghe Răboacă

COLEGIUL PENTRU PROBLEMELE JUSTIȚIEI, STATULUI DE DREPT ȘI DEMOCRAȚIEI

- Acad. Valentin Georgescu
- Acad. Ion Filipescu
- Acad. Vasile Gionea
- Prof.dr. Antonie Iorgovan
- Prof.dr. Adam Popescu
- Prof.dr. Nicolae Popa
- Prof.dr. Ion Neagu
- Prof.dr. Andrei Popescu
- Prof.dr. Ionel Cloșcă
- Prof.dr. Mihai Merfea
- Prof.dr. Mircea Stroia

Director:

Prof.dr. AURELIAN BONDREA

POLITIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

Prof.dr. ION FLOREA

Presă a consemnat știrea despre decizia Consiliului Municipal București privind respingerea atribuirii unui teren pentru construirea unui Complex universitar și cultural Fundației „România de Măine”. Deși majoritatea consilierilor au susținut cererea respectivă nu s-a obținut minimum de două treimi necesar din totalul voturilor, din cauza pronunțării „împotriva” a consilierilor Convenției Democratice. Unii dintre aceștia au motivat dezacordul lor pe considerente politice, invocate anacronic în cazul unei instituții care nu face și nici nu trebuie să facă politică partizană. Acest „fapt divers” pentru cetățeanul obișnuit confirmă și mai mult concepția pusă la baza constituirii Fundației „România de Măine”, reflectată și în Statutul ei, care o definește ca „instituție social-umanistă de cultură, știință și învățământ, autonomă, fără scopuri politice sau patrimoniale”. În consecință, verdictul ce

trebuia dat se cerea judecată în conformitate cu caracterul și obiectivele instituției și cu posibilitățile efective de soluționare.

Faptul amintit ridică însă o problemă de principiu, privind orientarea învățământului românesc în genere, care are menirea de a promova înaintea de toate valorile culturii naționale și universale, de a educa tineretul în spiritul moralei general-umane, patriotismului și solidarității dintre oameni, fără nici o discriminare pe criterii naționale sau religioase, ca și al legilor statului de drept. Subordonarea învățământului unor obiective politice și ideologice partizane ne amintește de epoca totalitarismului, pe care o sperăm definitiv depășită, în privința orientării și organizării acestuia. Tensiunile și convulsunile prin care a trecut școala românească, îndeosebi în cursul anului 1990 în Ardeal, datorită separatismului promovat cu vehemență de U.D.M.R., demonstrează odată

OASPEȚI DIN JAPONIA LA FUNDAȚIA „ROMÂNIA DE MĂINE”

Se amplifică bunele relații și colaborarea cu Fundația „Japonia-Tokio”.

În ziua de 21 iulie a.c., a vizitat Fundația „România de Măine” dl. TAKESHI TSUDA, reprezentant al Fundației „Japonia - Tokio”, însoțit de dl. HIROSHI KUDO, atașatul cultural al Ambasadei Japoniei la București. Oaspeții au fost primiți de dl. prof. univ. dr. Aurelian Bondrea, președintele Fundației „România de Măine”. A avut loc o convorbire privind cooperarea dintre cele două Fundații, la care au participat dna prof. univ. Angela Gheorghe, decanul Facultății de Limbi Străine a Universității „Spiru Haret”, dl. prof. dr. Constantin Vlad, director al

Institutului Român de Studii asupra Japoniei și dl. ing. Mihai Buciu, director al Centrului de Management japonez. Reprezentanții japonezi au vizitat Biblioteca și Centrul de calcul al Fundației.

Președintele Aurelian Bondrea a mulțumit doctorului TAKESHI TSUDA pentru sprijinul acordat de Fundația „Japonia-Tokio” în studierea limbii și civilizației japoneze de către studenții Secției japoneză-engleză a Facultății de Limbi Străine, prin donații de carte, manuale și diverse alte materiale didactice. Informându-i pe oaspeții asupra perspectivelor dezvoltării Fundației „România de Măine”, a exprimat dorința adâncirii și diversificării colaborării între cele două Fundații.

În plus imperativul depolitizării învățământului, ca și al interzicerii organizării în instituțiile sale a unor activități ale partidelor politice, inclusiv ale unor confesiuni religioase, problemă asupra căreia s-a pronunțat anterior Ministerul Învățământului. Școala în sens generic este și trebuie să rămână un templu al valorilor științei și culturii, al educației umaniste, morale, estetice, patriotice și al excluderii cu desăvârșire a intoleranței și discriminării dintre tineri, pe orice criterii, inclusiv etnice, rasiale și religioase. Politica benefică în

Bisericii Ortodoxe Române, care sublinia: „Cel puțin în anumite terene (bisericesc, școlar, și militar) de activitate publică ne trebuie o atmosferă pașnică și liniștită. Preoții, învățătorii, profesorii, magistrații etc. neîngremiați în cadrele partidelor politice, poate tocmai în această stare de libertate personală, ar putea da poporului și pe terenul politic și social, povești și obiective mai dezinteresate, mai bune.” Fiecare din cei menționați mai sus, sublinia patriarhul, „are dreptul și datoria să aibă convingerile sale politice”, dar în exercitarea acestui drept „preotului nu-i este permis să depășească cercul hotărât și clar al învățării lui Christos și al caracterului său de părinte al tuturor credincioșilor săi și nu numai al celor de o nuanță politică cu el. Preotului nu-i este permis să se pună în fruntea agitațiilor electorale...”. Similar, dar specific, se pun problemele și pentru dascăli, juriști, militari și alții. Asemenea precizări sunt foarte actuale și astăzi. Cu alte cuvinte, preotul, profesorul, magistratul, ofițerul, având fiecare dreptul la convingeri politice proprii, nu pot transforma instituția în care activează, într-un loc de propagandă partizană, pentru câștigarea de aderenți și pentru a incita împotriva altor formațiuni politice. Liniștea țării impune ca universitatea și școala de orice grad, tribunalul sau unitatea militară, ca și biserica să fie ferite de asemenea acțiuni politice partizane. Ministerul Învățământului, Armatei, de Interne, de Justiție și Departamentul Cultelor, conducerile unităților lor subordonate au datoria, indiferent ce partid este la putere, să vegheze ca acestea să nu devină în nici un fel arene ale luptei politice. Ni se pare însă că o asemenea problemă, prin importanța ei, nu poate să rămână doar pe seama răspunderii factorilor menționați, ci ea se cere legiferată unitar la nivel național. Pentru că

Domnii Takeshi Tsuda și Hiroshi Kudo au apreciat în mod deosebit activitățile ce se desfășoară în cadrul Fundației „România de Măine” și al Universității „Spiru Haret” pentru cunoașterea limbii și literaturii japoneze, a Japoniei în ansamblu. S-a convenit întreprinderea de acțiuni pentru dezvoltarea bazei materiale destinate studierii Japoniei în cadrul Fundației și al Universității, acordarea unor burse în Japonia pentru studenții ai Secției de japoneză-engleză, realizarea unor schimburi de profesori între București și Tokio, organizarea unor cursuri de management japonez, cu participarea unor experți japonezi trimiși la București în acest scop de către Fundația japoneză.

Oaspeții japonezi și-au exprimat satisfacția deosebită pentru convorbirile avute și cele convenite cu acest prilej, pentru primirea ce li s-a făcut la Fundația „România de Măine” și Universitatea „Spiru Haret”, precum și hotărârea de a contribui la dezvoltarea și aprofundarea colaborării dintre această instituție și Fundația japoneză, spre beneficiul reciproc.

unde-i lege nu-i tocmeală și se evită astfel orice surprize neplăcute, se preîntâmpină stări conflictuale. O asemenea lege, dezbătută și adoptată de Parlament, ar avea un impact deosebit pentru consolidarea statului de drept și a stabilității cadrului democratic; ea ar pune capăt unor exaltări politice, profund dăunătoare muncii, creației materiale și spirituale a poporului, ordinii publice. O asemenea lege ar avea efecte benefice și asupra primarilor, consilierilor, senatorilor, deputaților și demnitarilor, care uită adeseori că, deși ei reprezintă un partid sau altul, nu trebuie să fie dominați de un partizanat îngust în adoptarea unor decizii de interes public, național sau local. Dar mai ales, ei să nu fie tentați să judece îndreptățirea solicitării unor instituții, precum cea menționată mai sus, după criterii și opțiuni politice de partid. Dimpotrivă, ei trebuie să aibă în vedere, mai presus de toate acestea, binele public. Nu mai menționăm aici efectele de durată pe care le-ar avea adoptarea unei asemenea legi, atât din punct de vedere al educării și asigurării disciplinei școlare și universitare, a înfronării ordinii și disciplinei riguroase în instituțiile militare, de justiție și bisericești. S-ar putea ca o asemenea propunere să fie întâmpinată cu ostilitate sau rezervă de unii politicieni, cum au mai fost alte asemenea, care cereau să se respecte autonomia valorilor culturii față de politic, dar mai ales din partea acelor care vor să reînnoiască, în alte forme, o ideocrație, ca mentalitate, în cadrul democratic de astăzi. Fiecare partid sau alianță de partide trebuie să-și elaboreze propria sa politică asupra învățământului, dar ținând seama de interesele naționale pe termen lung. Iar într-un sistem pluralist interesul național necesită ca școala să nu fie subordonată unor țeluri partizane.

DOMNULUI ION ILIESCU, PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

(Continuare din pag. 1)

Spre surprinderea comisiilor de specialitate ale C.N.E.A.A. și a noastră, Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare - în componența căruia nu există nici un specialist din domeniile economic și de arhitectură - a hotărât, prin vot secret, respingerea propunerii de autorizare provizorie a celor două facultăți, ignorându-se astfel constatările și concluziile comisiilor de specialitate și încălcându-se, în chip evident, art. 5 din Legea 88/1993. Deși am protestat în scris la C.N.E.A.A. împotriva acestei încălcări flagrante a legii, întâmpinarea noastră nu a fost luată în considerare. În această situație, sunt necesare măsuri pentru înlăturarea arbitrarului în ceea ce privește această decizie a Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare, decizie aflată în totală contradicție cu hotărârile comisiilor de specialitate ale C.N.E.A.A.

2. În privința Facultăților de Medicină și de Stomatologie, vă informăm că președintele Comisiei de Medicină, prof. dr. Ion Bruckner, a declarat public, înainte de a cunoaște dosarele depuse de Universitatea "Spiru Haret", că în domeniul medical nici o facultate particulară nu va primi aviz de funcționare provizorie și a refuzat efectuarea vizitelor la facultățile respective.

Acceptarea vizitei de către Comisia de Medicină a avut loc numai după ce Universitatea "Spiru Haret" a publicat, în ziarul "Adevărul" și "Curierul Național", Scrisoarea deschisă către C.N.E.A.A., rapoartele de autoevaluare ale Facultăților de Medicină și de Stomatologie, precum și întâmpinările adresate președintelui C.N.E.A.A. de către aceste facultăți, lista cadrelor didactice care funcționează pe bază de contract în condițiile legii și lista celor 9 spitale, 2 policlinici și 2 institute de cercetare de profil în care se desfășoară - pe bază de contract - activitatea didactică, de laborator și clinică.

Cu prilejul verificărilor efectuate în luna iunie a.c., comisiile de specialitate au fost nevoite să confirme, în Fișele de vizită, datele și aprecierile din rapoartele de autoevaluare ale celor două facultăți, abținându-se însă de a formula concluzii proprii. La întrebarea rectorului Universității, "care este propunerea Comisiei care a efectuat vizita?", membrii comisiei - inclusiv președintele acesteia - și-au declinat competența, afirmând că "propunerile aparțin altor foruri". Precizăm că, potrivit art. 14 din Regulamentul comisiilor de evaluare, rapoartele acestora trebuie să cuprindă "concluzii și recomandări privind evaluarea-acreditarea".

Deși Fișele de vizită cuprind constatări și aprecieri pozitive și nu consemnează la nici un capitol neîndeplinirea criteriilor și standardelor prevăzute de Legea 88/1993, Consiliul Național

de Evaluare Academică și Acreditare, după informațiile noastre, a decis, fără nici un temei, în mod arbitrar, respingerea autorizării de funcționare provizorie a facultăților de Medicină și de Stomatologie din cadrul Universității "Spiru Haret".

3. În pofida art. 5 (1), litera b, din Legea 88/1993, potrivit căruia "Comisiile de evaluare întocmesc rapoarte de evaluare pe baza raportului de autoevaluare și a verificării îndeplinirii standardelor corespunzătoare criteriilor generale cuprinse în lege", următoarelor facultăți din cadrul Universității "Spiru Haret", deși îndeplinesc integral cerințele Legii 88/1993, li s-a refuzat vizita: Sociologie-Psihologie, Istorie-Geografie, Matematică-Informatică, Cibernetică și Informatică Economică, Psihologie-Pedagogie, precum și Colegiilor Universitare Pedagogice de Institutori, de Asistenți Medicali, de Contabilitate și Comerț, de Administrație și Secretariat.

În cazul acestor facultăți și colegii, este de neînțeles pe ce bază au fost întocmite de către C.N.E.A.A. rapoartele negative, în condițiile în care rapoartele de autoevaluare a facultăților și colegiilor mai sus menționate atestă îndeplinirea integrală a criteriilor și standardelor prevăzute de lege, iar vizitele de verificare a datelor din rapoartele de autoevaluare nu au fost efectuate. Poate C.N.E.A.A. să-și încheie activitatea de evaluare a facultăților și colegiilor, care au înaintat dosarele în termenul legal, fără să efectueze verificarea prin vizite a tuturor facultăților și colegiilor, așa cum prevede legea?

Menționăm în acest context și faptul că, pentru analiza dosarelor și verificarea, prin vizite, a autenticității datelor și aprecierilor cuprinse în rapoartele de autoevaluare, C.N.E.A.A. a încasat de la Universitatea "Spiru Haret", în iunie 1994, peste 124 milioane lei.

Ne îngăduim, domnule președinte, a vă adresa rugămintea ca, înainte de a se adopta hotărârea Guvernului privind autorizarea de funcționare provizorie a facultăților înființate după 1989, să solicitați reanalizarea situației facultăților și colegiilor mai sus menționate ale Universității "Spiru Haret", pentru adoptarea unei decizii în conformitate cu prevederile Legii 88/1993.

În legătură cu aplicarea art. 5 (1) litera b, o situație aparte o are Colegiul Universitar Pedagogic de Institutori. Până nu demult, la nivelul Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare s-a considerat că efectuarea vizitei la acest colegiu depinde de avizul Ministerului Învățământului. Atunci când avizul a fost dat de domnul ministru, C.N.E.A.A., paradoxal, a refuzat vizita.

4. În cazul specializării **Geografie**, Comisia de evaluare nu este compusă, conform art. 4 (1) din Legea 88/1993, pe profil sau specializare, ci cuprinde 3 profiluri (geologie, biologie și geografie). Președintele comisiei (prof. Gheorghe Mustață, biolog) a orientat vizita sub forma unei anchete, intimidând pe decan și solicitând, cu insistență surprinzătoare, răspunsuri legate numai de inexistența unor cursuri de biologie, geologie, laboratoare de geologie, ierbare etc., toate acestea nefăcând parte din profilul geografic. Mai mult, la sfârșitul vizitei, același președinte a cerut rectorului și decanului să semneze **Fișa vizitei**, care era incompletă (fără concluzii), spunând că o vor completa ulterior, drept pentru care rectorul Universității și decanul Facultății de Geografie nu au semnat-o. De asemenea, domnul profesor N. Tomescu (biolog - Cluj) a făcut, pe parcursul vizitei, imputări permanente învățământului particular, spunând chiar că acesta îl "distrage" pe cel de stat. Din aceeași comisie face parte și domnul prof. Th. Neagu (geolog), care se află de mult timp în conflict de interese cu geografii din București; dânsul a fost și autorul principal al referatului întocmit de către comisie, deși art. 21 din "Regulamentul de funcționare al comisiilor de evaluare" interzice, în asemenea situații, participarea la evaluare.

În legătură cu introducerea votului secret (neprevăzut de Legea 88/1993), menționăm că acesta - ca de altfel și nerespectarea art. 4 (1) privind constituirea comisiilor pe profiluri sau specializări - a condus la modificarea și denaturarea gravă a Legii 88/1993, în sensul că evaluarea facultăților sau specializărilor a devenit nu un act de strictă profesionalitate, bazat pe criterii și standarde precise, ci un act subiectiv.

Vă informăm, domnule președinte, că aspectele mai sus menționate privind situația facultăților Universității "Spiru Haret" au fost aduse la cunoștința domnului Liviu Maior, ministrul Învățământului.

Ne-am permis, domnule președinte, să vă informăm numai asupra câtorva încălcări ale legii de către C.N.E.A.A., care au dus la neautorizarea unor facultăți și colegii ale Universității "Spiru Haret", fără a ne referi la îndoielile tot mai extinse în opinia publică în legătură cu prestigiul profesoral și probitatea unor membri ai comisiilor de specialitate ale Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare.

Vă rugăm să primiți, domnule președinte, sentimentele noastre de înaltă stimă și considerație.

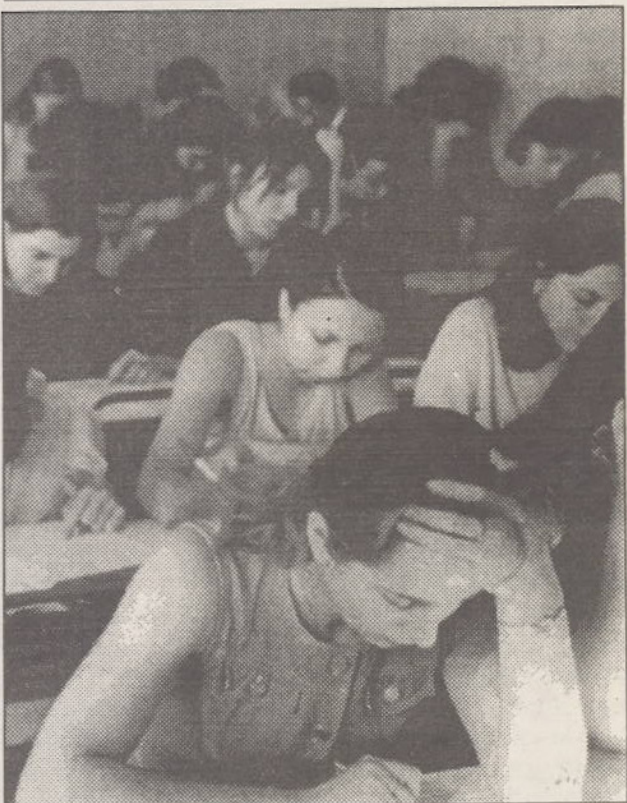
Cu prilejul împlinirii a două decenii de la semnarea Actului Final de la Helsinki în Editura Fundației „România de Măine” a apărut:

Se împlinesc anul acesta două decenii de la încheierea Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa (CSCE) și semnarea Actului ei final la Helsinki, la 1 august 1975. Evenimentul, de o importanță excepțională în viața continentului, merită să fie cercetat cu acest prilej, în semnificația sa imediată și viitoare. Este rostul volumului de față, în care eminenți diplomați și politologi români își expun punctul de vedere cu privire la problematica de ieri, de azi și de mâine a securității și cooperării în Europa. Lucrarea prezintă un interes real pentru specialiști, ca și pentru publicul larg de cititori, în măsura în care construcția unei Europe noi, democratice, libere și prospere este pentru noi toți un obiectiv vital de atins.

Ediție îngrijită de Valentin Lipatti.

Lansarea cărții va avea loc la librăria „Luceafărul” din București, în ziua de 1 august a.c., orele 12.

Pledoarie pentru o bătrânețe optimistă

Acad. ȘTEFAN MILCU

Numărul crescând al oamenilor din vârsta a treia începe, indiscutabil, cu o evidență de la 70 de ani și se extinde pe o perioadă din ce în ce mai restrânsă numeric, depășind uneori 90 de ani. Este o perioadă inevitabilă a ontogenezei omului.

În țările desemnate ca fiind dezvoltate - termen ce la rândul lui ar trebui explicat - s-a evidențiat tendința de creștere a duratei de viață spre 80 de ani, mai frecvent în rândul femeilor, ceea ce determină o creștere a numărului bătrânilor cunoscuți sub termenul ușor peiorativ de **vârșnic**. Ca și cum, denumirea de **bătrân** ar fi o jignire. Termenul de bătrân este

mult mai potrivit și respectat în tradiția poporului român, așa cum este folosit în ceea ce s-a numit **Sfatul Bătrânilor**.

De fapt, fenomenul este justificat prin modificările multiple, provocate de procesul de îmbătrânire a întregului organism, cu o distribuție inegală, așa cum o arată frecvența bolilor cardiovasculare, suferințele aparatului locomotor și mai ales ale complexului neuropsihic.

Acestea din urmă se răsfrâng în modificări mentale și sufletești deprimante ce determină, la rândul lor, o dezorganizare accelerată a procesului de îmbătrânire. Aceste multiple deficiențe au o frecvență și intensitate vari-

abile în ceea ce este cunoscut în medicină sub termenul de **Sindromul depresiv al bătrânilor**, caracterizat printr-o tristețe inexplicabilă, prin pierderea interesului pentru viață și, mai impresionant, prin creșterea indifferenței afective.

O complexă medicație și tratamente diferite au fost propuse pentru a combate aceste suferințe chinuitoare. Combaterea și rezolvarea lor este de o complexitate intimidantă, pentru că pe lângă procesele biologice, intervin condițiile și factorii sociali, familiali și educativi. O experiență acumulată în decursul anilor ne-a arătat că modalitățile cele mai eficiente de combatere a sindromului depresiv se regăsesc în activitatea fizică și intelectuală, participarea la viața socială, păstrarea legăturii cu natura și acceptarea înțeleaptă a unor situații ce nu pot fi evitate dacă beneficiem de un grad de longevitate. În orice caz, nu putem accepta nici o formă de euthanasie, asistată sau nu medical.

tămâni, același consiliu, pe baza aceluiași documente, să voteze **pentru**. În alte cazuri acest **pentru** a survenit abia la a treia votare, iar în altele, s-a votat **contra**, deși concluziile din rapoartele comisiilor de specialitate erau **pentru**. Un adevărat babilon al deciziilor.

Dar un babilon abil întreținut și mascat. Tocmai în acest scop CNEAA a recurs la un procedeu, **neprevăzut în lege**, anume la votul secret, care nu este decât o formă de mascare a răspunderii individuale. Am asistat, întâmplător, la "pledoaria" unui asemenea votant în secret, făcută în fața celor vizați de votul său, spre a-i convinge de bunele sale intenții. Concluzia era: **"nu eu, ci alții s-au opus"**. O concluzie ridicată astăzi la rang de principiu, când același CNEAA, **fără să le facă publice**, după cerința legii, a expediat concluziile sale Ministerului Învățământului. Astfel încât, dacă o eventuală hotărâre de guvern s-ar întemeia pe asemenea concluzii arbitrare, să se poată alimenta ideea că "nu noi, ci Executivul se opune privatizării în domeniul învățământului".

Iată cât de precis țintește parodia votului secret. Și tocmai de aceea, atât Parlamentul, cât și Ministerul Învățământului nu pot prelua mecanic concluziile ce li se oferă acum, ci au datoria constituțională să le verifice până în pânzele albe legalitatea, la nevoie să procedeze la noi investigații cuprinzătoare, concrete, competente și cu asumarea pe față a răspunderii fiecărei hotărâri.

MIHAI IORDĂNESCU,
26 iulie, 1995

Universitatea "Spiru Haret".

Laborator al cercetării de anvergură

Argumente ale calității la Sesiunea științifică a studenților Facultății de Drept

Acad. VASILE GIONEA

Recent, la Facultatea de Drept a Universității "Spiru Haret", Filiala Brașov, s-a organizat cea de-a doua Sesiune de comunicări științifice a studenților. În comparație cu anul trecut, în anul acesta, numărul comunicărilor a sporit de peste patru ori, nivelul științific menținându-se la înălțime.

Comunicările s-au prezentat în două secțiuni, una de **drept privat**, prezidată de acad. prof. dr. Vasile Gionea, decanul Facultății, și de lectorul Ilie Măgureanu, prodecan, și cealaltă, de **drept public**, prezidată de prof. dr. Ion Gheorghiu și de prof. Augustin Fuerea.

La sesiunea de drept privat s-au prezentat 15 referate, iar la sesiunea de drept public 11 referate. Tematica a fost pe cât de variată, pe atât de interesantă. Unii studenți au prezentat comunicări la ambele secțiuni. De pildă: "Stimulația în contracte" (Gabriel Andronache, anul II); "Sistemul parlamentar bicameral, între necesitate și birocrație" (Gabriel Andronache); "Raporturile dintre administrația publică centrală și cea locală" (Gabriel Andronache); "Răspunderea civilă. Situații speciale" (Roxana Popescu, anul II); "Modurile de reabilitare a infractorului în societatea românească de tranziție" (Sergiu Rechișeanu, anul II); "Organizații și institute de cercetări în domeniul criminologiei comparate" (Sergiu Rechișeanu, anul II); "Raporturile dintre criminologie și științele despre om" (Nicoleta Vârșu); "Tratatul internațional" (Roxana Popescu, anul II); "Criminalitatea în rândul minorilor și tinerilor" (Roxana Popescu); "Organi-

zarea internă a Parlamentului" (Sergiu Rechișeanu, anul II); "Funcțiile Parlamentului" (Sergiu Rechișeanu, anul II); "Tratatul de la Maastricht cu privire la Uniunea Europeană" (Marius H. Tinț, anul II); "Problematika drepturilor omului, după cel de-al doilea război mondial" (Marius H. Tinț); "Modalități de stingere a obligațiilor" (Nicoleta Vârșu, anul II); "Anul European al conservării naturii '95" (Eva Szekeley, anul II); "Puterea de stat" (Noema Gabriela Coadă, anul I); "Drepturile și libertățile social-politice" (Wanda Copcaru, anul I); "Considerații generale cu privire la executarea pedepsei cu închisoare" (Claudia Ceicu, anul II); "Considerații asupra Comunității Europene" (Anca Neculoiu-Ispas, anul III); "Contractul de închiriere a locuinței" (Michaela Benko, anul III).

Simpla enunțare a titlurilor comunicărilor arată importanța lor în domeniul dreptului public și privat.

Referatele au fost urmate de discuții din partea studenților și a profesorilor. Observațiile studenților au fost mai modeste datorită faptului că ei nu studiaseră în prealabil problematicele referatelor. Profesorii care au condus ședințele, au pus probleme, au dat lămuriri ample și au subliniat importanța comunicărilor și aportul autorilor. Au fost evidențiate cele mai bune lucrări.

În viitor ar trebui, pentru cele mai bune lucrări, să se dea de către Facultate diplome de merit. Acestea ar fi un stimulent pentru ca o bună parte din studenți să studieze cu pasiune disciplinele dreptului.

ADMITEREA LA UNIVERSITATEA „SPIRU HARET”

Universitatea „Spiru Haret” organizează **EXAMEN de ADMITERE** pentru anul universitar 1995-1996, în **sesiunea 19-26 august 1995**.

Examenul se susține la disciplinele stabilite de Ministerul Învățământului pentru profilurile și specializările corespunzătoare din învățământul superior de stat.

Înscrierile se fac la secretariatele facultăților - Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sectorul 4, București.

În condițiile ocupării tuturor locurilor, **Universitatea „Spiru Haret”** nu mai organizează altă sesiune de admitere.

Informații se pot obține de la Secretariatul Universității, precum și la telefoanele: 330.55.98, 330.34.80 (telefoane directe) și 330.40.40 / int. 192, 140, 187.

VOCEA ROMÂNIEI

COTIDIAN AL GUVERNULUI

Parodia votului secret

Acuzele cum că Guvernul s-ar opune privatizării beneficiază nu o dată de pregătiri anticipate, pe cât de minuțioase, pe atât de groțesti. Și pentru ca incriminarea să pară cât mai credibilă, respectivele acuze au mai puțin în vedere sectorul economic, unde inițiativele guvernamentale sunt prea clare pentru a putea fi escamotate. Vârful de lance este îndreptat acum mai cu seamă spre domeniile culturii, învățământului unde acuzele pot fi desfășurate mai ușor.

Este exact ceea ce se întâmplă acum în privința evaluării academice și acreditării instituțiilor universitare. Aici Legea 88/1993 este eludată în fel și chip, tocmai pentru că prevederile ei sunt clare, democratice, obiective. Atât de precise și de obiective încât nu îngăduie o "interpretare creatoare". Și după cum a acționat până acum, Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare (CNEAA) a arătat că tocmai o asemenea abordare laxă își dorește. El urmărește nu aplicarea, ci interpretarea legii după criterii proprii, pe care le-am numi oculte, dacă natura lor partizană, interesată n-ar bate la ochi.

Să reamintim mai întâi faptul că unele comisii de specialitate și CNEAA și-au arogat de la început dreptul de a decide soarta unor facultăți și specializări **fără să verifice situația la fața locului**, cum prevede legea (articolul 5(1), litera b) - și pentru care operație CNEAA a și încasat de la fiecare unitate peste 2 milioane lei. Când, la repetatele intervenții ale presei, s-a dat curs verificării legale la fața locului, observațiile înscrise în rapoartele de evaluare au fost ambigue și irelevante încât pe baza lor să se poată trage, **din afară**, orice concluzie. Tocmai în sprijinul **arbitrarului deciziilor** CNEAA. Un caz clasic: nici una dintre facultățile particulare de medicină și stomatologie din centrele universitare cu profil medical, unde în mod firesc există condiții materiale adecvate și cadre de înalt prestigiu, nu a fost propusă pentru autorizarea de funcționare. În schimb, CNEAA a avizat funcționarea facultății particulare de medicină din Arad, unde mulți profesori fac naveta și pentru care, la prima analiză în CNEAA nu s-a obținut nici un vot favorabil. Pentru ca după două săp-

JURNALUL NAȚIONAL

Anul III Nr. 154 sâmbătă/duminică 22/23 Iulie 1995

Profesor universitar
AURELIAN BONDREA:

Pe cuvântul meu, românii sunt foc de deștepți!

Interviu realizat de FLORIN CONDURĂȚEANU

- **Dle profesor doctor Aurelian Bondrea, sunteți decanul Facultății de Sociologie-Psihologie din cadrul Universității "Spiru Haret", director general al Institutului de Sociologie și Opinie Publică și președinte al Fundației "România de Măine", ați elaborat tratate și peste 100 de articole și studii în domeniul rafinat al sociologiei. Chiar ați năzuit să deveniți sociolog al culturii, pare ceva cam abstract?**

- Toată copilăria am visat să mă fac învățător, mi-a plăcut meseria de dascăl, am trei frați învățători, frații mamei tot dascăli au fost. Și-a sprijinit România soarta pe umerii învățătorilor, chiar în război. De fapt, nu mi-am trădat visul, am fost învățător cinci ani în satul natal din comuna Mateești, județul Vâlcea. În 1966 am urcat însă la catedra Universității din București, am predat sociologia culturii, și la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică și la Institutul de Arte

Plastice, și la Conservator.

- **Ați făcut o specializare la celebra Sorbona, cu ce gând ați intrat în templul acesta al culturii, cu ce gând v-ați întors acasă?**

- Cu gândul că, genetic, mintea românului este o minte ageră, imaginativă. Românul este dotat cu mare putere creativă și imaginație, cu talent, cu perseverența de a duce la bun sfârșit ce întreprinde. În multe domenii, nu le mai amintesc pe toate, românii se situează pe primul loc în lume, în aviație, medicină, descoperirea unor medicamente etc. De zeci de ani, elevii români câștigă olimpiadele de matematică, fizică, chimie; mulți profesori români lucrează la NASA și în laboratoare prestigioase din Anglia, Franța etc. Și cu această ocazie, m-am convins la Sorbona, că Dimitrie Gusti și Petre Andrei - cu lucrări publicate în America, Franța, în restul Europei - sunt adevărate vedete ale sociologiei mondiale. Pe cuvântul meu,

românii sunt foc de deștepți! De altfel, Fundația "România de Măine" se ocupă, în acest an, de elaborarea unui tratat despre performanțele minții românești în secolul XX. Elaborarea capitolului privind sociologia cade în sarcina Institutului de Sociologie și Opinie Publică.

- **În spatele biroului dvs., pe perete, văd o diplomă aurită scrisă în limbi străine, ce trofeu este acesta?**

- Este o diplomă cu care Universitatea "Spiru Haret" se mândrește. Universitatea noastră a participat la un concurs mondial de management și marketing, înfruntând 55 de universități din toată lumea. Ei bine, Universitatea "Spiru Haret" a câștigat acest concurs, tocmai noi, românii, despre care acum câțiva ani presa din unele țări scria că suntem înapoiți. Profesorul Alexandru Zafir, vicepreședinte al Fundației "România de Măine", doctor la Cambridge, și catedra de marketing din Universitatea "Spiru Haret" au surclasat ceilalți competitori experimentați, care credeau că noi ne aflăm la primele litere ale alfabetului în management.

- **Când aud de performanțele acestea, nu înțeleg de ce oftați domnule profesor Aurelian Bondrea?**

- Pentru că o mulțime de specialiști, de studenți apreciază că procesul de învățământ de la Universitatea "Spiru Haret" se ridică la cote valorice de vârf și, totuși, nu toate facultățile sunt acreditate. Am să mă opresc doar la Facultatea de Sociologie-Psihologie, din cadrul Universității "Spiru Haret", care nu numai că nu a fost omologată de Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare, ba, mai mult, i s-a re-

fuzat chiar și vizitarea ei de către comisiile de specialitate ale CNEAA. Sunt amărât fiindcă multe cadre didactice de la Facultatea de Sociologie-Psihologie din Universitatea "Spiru Haret" rezolvă teme de interes național, precum acel studiu numit "Etnospiritualitatea românească și patrimoniul național - diagnostic sociologică", lucrare cerută de Ministerul Științei și Tehnologiei printr-un contract de 100 milioane de lei, iar facultatea nici măcar nu este vizitată de CNEAA. Comisiile din CNEAA, dacă ar fi citit măcar raportul de autoevaluare întocmit de facultatea noastră, ar fi constatat că Facultatea de Sociologie-Psihologie îndeplinește toate criteriile și standardele prevăzute de lege. În lege se cere ca 70% din posturile din statul de funcțiuni să fie ocupate de cadre didactice titularizate în învățământul superior de stat, iar Facultatea de Sociologie-Psihologie din Universitatea "Spiru Haret" are ocupate 80% din posturi cu astfel de cadre universitare. Aceeași lege prevede obligația ca facultatea particulară să aibă 30% din posturi ocupate de profesori și conferențieri, iar Facultatea de Sociologie-Psihologie se mândrește că peste 60% din posturi sunt ocupate de profesori și conferențieri care predau la Universitatea București și, în paralel, la facultatea noastră din Universitatea "Spiru Haret". Pentru facultatea noastră, dar și pentru celelalte din cadrul Universității "Spiru Haret", s-au făcut mari investiții. Aproape toți studenții urmează cursuri de informatică - există peste 70 de calculatoare moderne, la care nu se face instruire în grup, fiecare student are pe mână un computer. Nimic nu este improvizat, sălile de seminarii și amfiteatrele sunt dotate cu mobilier nou.

Comisiile CNEAA care au vizitat celelalte facultăți ale Universității "Spiru Haret" au întocmit rapoarte laudative, inclusiv cu privire la Facultatea de Medicină și Stomatologie. Despre Facultatea de Medicină nu amintesc decât că în cadrul ei predă cursul de Bioetică academicianul Ștefan Milcu, președintele Academiei de Științe Medicale, și că decan este profesorul Alexandru Oproiu, președintele Societății Române de Gastroenterologie. Pentru Facultatea de Medicină sunt închiriate laboratoare și secții la nouă mari spitale, două institute de cercetări și la două mari policlinici stomatologice. Dar ce să mai zic? N-a fost avizat nici Colegiul Universitar Pedagogic de Institutori din Universitatea "Spiru Haret" care este singura facultate din țară ce pregătește învățători la nivel de învățământ superior. Culmea, noi aflăm despre situația facultăților noastre din ziare, nimeni de la CNEAA nu ne-a comunicat oficial vreun răspuns.

- **Și ce fac mii de studenți ai Universității "Spiru Haret" în condițiile neacreditării facultăților, nu-i apucă disperarea?**

- Numai astăzi au venit la ușa noastră sute de studenți cu lacrimi în ochi, întrebându-ne: "Unde să ne ducem?" Ce poți răspunde lacrimilor disperării? Studenții aceștia afirmă că oriunde s-ar muta, un învățământ de calitate celui existent în Universitatea "Spiru Haret" nu vor mai întâlni. Le-am spus că, pentru liniștea lor, le aprobăm retragerea dosarelor, dar le-am promis că, dacă vom câștiga bătălia acreditării, îi vom reprimi acasă. Să nu uităm că este vorba de soarta a mii de tineri și părinți.

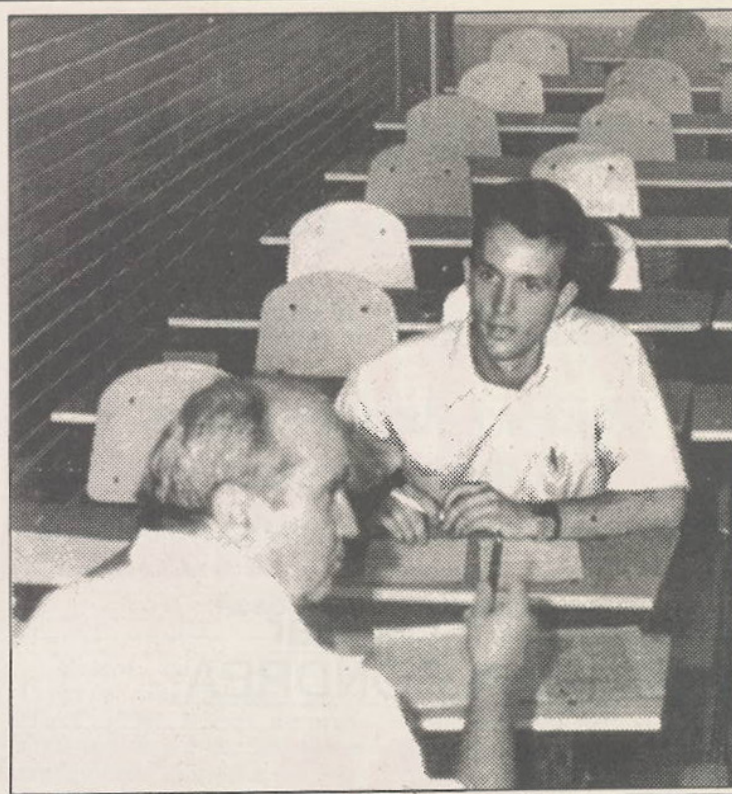

PERMANENTE ROMÂNEȘTI

CONSTANTIN BRĂILOIU- GEORGE BREAZUL

apostoli ai culturii ROMÂNE

Prof.univ. LIVIU BRUMARIU

La 29 iunie al fiecărui an, în calendarul creștin, Biserica a înscris numele celor doi principali apostoli, slujitori devotați ai noii credințe, fiind gata să suporte martiriul în numele lui Isus din Nazaret și a învățăturilor sale, Petru și Pavel. "Tu ești Simon, fiul lui Iona: tu te vei chema Chifa (care tâlmăcit înseamnă Petru)" (Ioan I/42). "...Tu ești Petru (în grecește Petros - Piatră) și pe această piatră, voi zidi Biserica mea" (Matei XVI/18). Petru a fost pescar, om simplu, fără învățătură, dar cu tărie morală și de caracter, personalitate puternică având darul vorbirii simple dar convingătoare. Pavel era învățat și făcea parte din grupul fariseilor și cărturarilor templului ebraic, care păstrau "Legea" primită prin Moise. "Ați auzit care era purtarea mea de altă dată, în religia iudeilor. Cum prigoneam peste măsură de mult biserica lui Dumnezeu și făceam prăpăd în ea... Dar când Dumnezeu m-a chemat prin harul său, a găsit cu cale să descopere prin mine pe fiul său, ca să-l vestesc între Neamuri... După trei ani m-am suit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa (Petru) și am rămas la el cincisprezece zile..." în bisericile lui Hristos din Iudeea se spunea: cel ce ne prigonea odinioară, acum propovăduiește credința, pe care căuta s-o nimicească mai înainte" (Galateni I/13, II/8). Dar când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotrivă în față, căci era de osândit" (Galateni II/11).

Petru și Pavel au devenit adversari în propovăduirea credinței creștine și de aici adevărați dușmani care se atacau și se respingeau unul pe celălalt. Cu toate acestea, Biserica recunoaște aportul fiecăruia și totodată meritul amândorura în slujirea Evangheliei lui Christos prin care s-a răspândit creștinismul și s-a întărit noua Biserică. Ei trebuie cinstiți și venerați împreună, făcând să se uite neînțelegerile dintre ei, determinate desigur și de ideea "primatului", slăbiciune umană întâlnită și astăzi atât în ce privește Biserica - Papa de la Roma și Patriarhul Ecumenic de la Constantinopol - cât și în viața politică și socială din lumea laică.

Introducerea aceasta vrea să pregătească cititorul asupra celor două puternice personalități ale muzicologiei românești, care luau în parte au fost rivali, s-au atacat verbal și în scris, dar împreună au slujit cultura română prin calitățile lor profesionale deosebite și prin devotamentul cu care s-au afirmat ca profesori universitari, cercetători ai folclorului, în care sens au făcut culegeri, au analizat și au publicat melodii ale poporului nostru. Separat au pus bazele celor două Arhive de Folclor în care au adăpostit un adevărat tezaur izvoară din înțelepciunea poporului român. Au publicat studii și cronici muzicale de înaltă competență profesională, au promovat creația autohtonă militând pentru o școală

muzicală națională, având chiar la acea dată toate argumentele: creație, interpretare, cercetare muzicologică, didactică de specialitate.

Constantin Brăiloiu, s-a născut în București la 13 august 1893 și aparține familiei de olteni, a boierilor Brăiloi. A fost crescut sub îndrumarea unei educatoare de origine germană, așa că nu a mirat pe nimeni că profesorul de mai târziu vorbea limba lui Goethe și Schiller fără accent străin.

A început studiul muzicii încă din 1901 la București și a continuat prin scurte șederi la Viena (1908-1909), la Lausanne (1909-1911), Paris (1912-1914) unde a beneficiat de îndrumările lui André Gedalge, cel care a fost și maestrul lui George Enescu.

Caracter dinamic, de o inteligență sclipitoare, Constantin Brăiloiu a activat pe mai toate țărmurile artei sunetelor, dovedind talent, spirit critic și, de asemenea, afirmându-se ca un bun organizator.

În domeniul folclorului muzical, Constantin Brăiloiu s-a impus ca unul dintre personalitățile de prestigiu, metoda sa de culegere și de studiere a materialului adunat devenind model pentru cercetătorii de folclor din Europa și chiar mai departe. Ca o recunoaștere a calităților sale în domeniu, Constantin Brăiloiu a fost invitat să organizeze și să conducă Arhiva internațională de muzică populară din Geneva (1944-1958).

La începutul carierei sale de folclorist, Constantin Brăiloiu s-a alăturat echipelor de cercetare etnografică, conduse de prof. Dimitrie Gusti, pentru ca mai apoi să se deplaseze cu echipa sa proprie, colindând țara în lung și în lat, oprindu-se cu luare aminte în zonele folclorice care prezentau un interes mai deosebit. Au rezultat de pe urma acestor culegeri o seamă de publicații, mai aparte fiind "Ale mortului" din Gorj, "Nunta la Feleac", "Bocete din Oaș", iar culegerea devenită studiu de specialitate "Despre bocetul de la Drăguș" - Făgăraș a fost considerată ca model de cercetare aplicată unui gen folcloric. Alte publicații de mare răsunet în lumea muzicală, din Europa și din lume, au fost legate pe problema ritmului în muzica populară; "Ritmuri copiilor", "Ritmuri Giusto silabic bicron", "Ritmuri Aksak" au dovedit nu numai o preocupare asupra acestei probleme, ci și clarviziunea sa cu privire la elementul "durată" în folclorul românesc, constatând existența și urmărind evoluția în timp a problemei, ba chiar stabilind apartenența națională și locală a unor elemente componente din diversele sisteme ritmice existente. Constantin Brăiloiu completează și lărgeste astfel afirmația lui Bartok precum că ritmul denumit acum de Brăiloiu "Aksak" (adică schiop în turcește) ar fi "ritm bulgăresc", este prezent și în folclorul românesc grecesc, albanez, sârbesc, deci balcanic, Bartok admi-

tând acest punct de vedere.

În anul 1920, Constantin Brăiloiu adună în jurul lui pe cei mai de seamă compozitori și pune bazele "Societății Compozitorilor Români", preluând "sarcina" mai mult decât "onoarea" de secretar general, iar George Enescu devine primul Președinte.

Neobosit și plin de vigoare, Constantin Brăiloiu publică, sub egida "Societății Compozitorilor Români", culegeri de folclor românesc și compoziții ale membrilor societății, reușind să răspândească muzica românească peste tot în țară și în afara granițelor ei. Primul concert de muzică de sub patronajul "Societății Compozitorilor Români" s-a ținut în anul 1924 și a fost dedicat, la propunerea lui C. Brăiloiu, compozițiilor lui Bela Bartok, membru fondator al societății, prieten sincer cu Brăiloiu și devotat slujitor al culturii române. La sedința "Societății Compozitorilor Români" din 18 februarie 1934 George Enescu a spus: "... Știu ce a făcut Bartok. Ne-a făcut mare cinste întocmind colecția de cântece. Am aflat din contră că în Ungaria, Bartok este ținut printre români. Așa am auzit și eu, nu pot afirma. Nu am nici un document. Dar am auzit." (s.n.)

Compozitorul Constantin Brăiloiu lasă moștenire patrimoniul, cultural național lucrări de muzică de cameră, coruri pentru formații de elevi dar și pentru mături, un număr însemnat de cântece cu acompaniament de pian pe versuri de poezi germane și franceze dar și pe texte populare românești. Ca pedagog, profesorul Constantin Brăiloiu a editat, în colaborare cu Ion Croitoru, manuale de muzică, destinate tuturor claselor din școala generală. Un merit deosebit în domeniul pedagogiei muzicale îl are Constantin Brăiloiu prin introducerea obiectului de învățământ "Folclorul muzical" la Conservator, în cea mai înaltă școală de învățământ artistic din țară.

A colaborat la editarea marilor enciclopedii "Die musik in Geschichte und Gegenwart", Kassel 1954; "Encyclopedie de la

Musique", Paris, 1959. A fost membru la "Société Française de Musicologie" din Paris, 1927 și a primit Ordinul Național al Legiunii de Onoare Franceze în gradul de cavaler - Paris, 1929. A fost membru corespondent al Academiei Române din București - 1946.

Constantin Brăiloiu a fondat "Arhiva de folclor a "Societății Compozitorilor Români" din București - 1928, în care a păstrat înregistrate pe cilindri de fonograf aproximativ 6000 de melodii populare.

S-a stins din viață la Geneva - 20 decembrie 1958, rămășițele pământești fiind aduse în urmă cu câțiva ani în țară și înhumate la Cimitirul Belu din București.

George Breazu a văzut lumina zilei la 14 septembrie 1887 la Amărăștii de Jos - jud. Dolj. A urmat Seminarul din Râmnicu Vâlcea și Seminarul Central din București, devenind mai apoi student la Conservatorul din București. S-a specializat la Universitatea din Berlin unde a audiat cursuri de istoria muzicii, folclor comparat, pedagogie-psihologie, tehnica înregistrării mecanice a folclorului. A fost profesor la instituțiile de învățământ în care se studia și muzica: Seminarul Central-București, Liceul Militar-Mănăstirea Dealu-Târgoviște, Academia de Muzică Religioasă - București, în final devenind profesor, șef de catedră la Conservatorul de Muzică din București. Între anii 1932-1939 a fost inspector general al învățământului muzical secundar din România.

Folcloristul George Breazu ca un pasionat culegător, cercetător de înaltă competență profesională, a publicat material folcloric adunat de el sau de colaboratorii lui în ediții care îl onorează. A fondat Arhiva Fonogramică a Ministerului Instrucției, Cultelor și Artelor unde a adăpostit aproximativ 10000 melodii populare, care împreună cu cea condusă de Constantin Brăiloiu va deveni Institutul de Folclor, așezământ de înalt nivel cultural-științific pe care l-ar fi dorit orice stat european să-l poată avea. Părerea lui

George Breazu că folclorul este un autentic și inepuizabil document uman, izvor de probare a continuității daco-romane și românești pe vatra străbună și simbol de identitate spirituală națională, a fost gândul și fapta marelui învățat român.

Și-a încheiat cea mai mare bibliotecă muzicală particulară din țară, poate chiar din sud-estul Europei.

A publicat în colecția "Cartea Satului" Colinde, lucrare ce se alătură altor opere muzicologice, aparținând lui George Breazu, cum sunt *Patrium Carmen*, *Muzica românească de azi*, precum și numeroase studii și articole apărute în periodicele de specialitate.

Ca pedagog patriot s-a preocupat de soarta învățământului românesc în care muzica populară să devină elementul principal de educație al tinerei generații. A editat, în colaborare cu Sabin Drăgoi, manuale școlare intitulate *Carte de cântece*, pentru clasele primare și secundare din România.

A fost membru la "Societatea Academică Română" din Berlin (1922), International Musicological Society din Basel (1928), Societate Française de Musicologie din Paris (1938), Istituto Nazionale di Studi sul Rinascimento din Florența (1942), membru corespondent la Max Regan Institut din Bonn (1947). A fost distins cu Premiul Academiei Române (1931) pentru merite și servicii aduse culturii naționale.

S-a stins din viață la București - 3 august 1961.

Am ocolit frazele în care Brăiloiu îl atacă pe Breazu și invers. Credem totuși, că a sosit timpul împăcării pe plan spiritual, iar Institutul de Folclor, care astăzi pe nedrept poartă alt nume și este condus de alt fel de "specialiști" să poarte numele celor doi apostoli ai "creației artistice populare" al "înțelepciunii poporului" - Folk-Lore - cu denumirea de **Institutul de Folclor - Brăiloiu - Breazu**, pentru că împreună au slujit cultura română, s-au devotat culegerii, studierii și răspândirii în lume a minunatului și neîntrecutului nostru folclor.

REVISTA

OPINIA

națională

Tiparul executat de
DRAGO PRINT GRUP

Tipografia F.E.D.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

Mariana IONIȚA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA: București, Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sector 4. Telefon: 330.68.45

Costul unui abonament trimestrial este de 3000 lei. Plata abonamentelor se face prin mandat postal sau dispoziție de plată pe adresa: Fundația "România de Măine", Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sectorul 4, București. Cont 451.00.972 - B.C.R. - S.M.B. Abonamente se pot face și prin oficiile poștale din întreaga țară.

Revista "OPINIA NAȚIONALĂ" se află înscrisă în Catalogul de presă "RODIPET" la poziția 2111.

Cititorii din străinătate se pot abona prin "RODIPET" S.A. - P.O. BOX 33-57, Fax 0040-1-3129432 sau 3129433, telex 11995 - Piața Presei Libere nr. 1, Sect.1, București - România.

ADEVĂRURILE ISTORIEI NU POT FI ASCUNSE

Prof.dr.doc. TITU GEORGESCU

Dintotdeauna, marile puteri au profitat de disensiunile dintre țările mici; le-au și alimentat, deoarece pe dezbinarea zecilor și zecilor de popoare, ce aspirau la adevărata libertate, se ridica eșafodajul dominației și superdezvoltării câtorva țări "privilegiate".

S-a înțeles prea puțin și de către prea puțini conducători, oameni politici din țările marginalizate, comandamentul suprem al corelării eforturilor acestor popoare pentru redimensionarea locului și rolului lor în istorie. Istoriografia românească a încercat să iasă în întâmpinarea acestui comandament și prin estomparea acelor momente, probleme, fapte petrecute de-a lungul secolelor, care ar fi putut împiedica apropierea dintre popoare precum cele sârb, bulgar, polonez, maghiar, slovac, ucrainean. În mare parte s-a reușit. Nu s-a izbutit însă cu o parte a istoricilor maghiari, susținuți, coordonați de o clasă politică neadaptată la raporturile cât de cât normale, de durată, între statele din Centrul Europei. Cu o furie ieșită complet din limitele științei, istoricii din țara vecină au construit un trecut fabulos, de un mileniu, al populației venite acum o mie de ani în Europa, ca migratoare, ca și altele din aria central-asiatică și sud-est caspică.

Răspunsuri trebuie să li se dea acestor falsuri, relevând adevărul istoric. Să începem a spune pe nume acestor adevăruri, documentate științific, spre a nu lăsa lumea culturală, politică, militară, a școlii să fie supusă agresiunilor unor falsuri grav dăunătoare acelui comandament suprem consemnat la început. "Românii au făcut prea multă risipă de istorie" - spunea istoricul belgian Roger Gheysens. Pentru că au avut de unde, i s-a replicat. Și istoricul belgian a continuat: "Aceasta nu justifică risipa. Alții nu au pe departe cât românii și atunci inventează, își însușesc din istoria altora..."

Rădăcini multimilenare

Transilvania românească și istoria sa reprezintă un exemplu din cele mai concludente, începând din secolul XIII, când a fost cotoptă, în mare parte, de oștiri maghiare, și până la transformarea Ungariei în pașalâc turcesc, imediat după 1526. Deci, aproape trei secole de stăpânire ungară a Transilvaniei locuite, în imensă majoritate, de românii autohtoni, din vremuri ce coboară cu încă o mie de ani în urmă și cu rădăcini multimilenare.

Stăpânirea Transilvaniei, trebuie clar spus, n-a mai aparținut Ungariei, decât peste secole, când revoluțiile de la 1848 din Europa, vor împinge la suprafață forțe noi, unele veletare, precum cele maghiare, întru crearea Ungariei "mari".

Revoluția maghiară, în frunte cu slovacul Kossuth, pornită împotriva dominației Imperiului habsburgic, cerea, în același timp, prin hotărârile Dietei maghiare, atașarea Transilvaniei ca "țară maghiară" cu completarea - art. 18 - privind întemnițarea pe patru ani a celor care s-ar pronunța contra "perfectei unități a națiunii maghiare". Toate acestea sunt istorie, sunt cuprinse în

documente, au fost și sunt răspândite drept "marile și unicele adevăruri". Lipsesc însă, din scrierile unei asemenea istoriografii malfornate, adevărurile popoarelor vecine, care erau cotoptite în numele revoluției.

Ed altera pers pentru românii Transilvaniei, luând tot momentul revoluției de la 1848, a însemnat replica vie cuprinsă în proclamațiile din primăvara aceluiași an, cu hotărârea fermă: "Nu vrem unirea cu Ungaria". De altfel și germanii din Transilvania au respins unirea cu Ungaria, iar la Orlat, lângă Sibiu, românii și sașii au făcut o alianță potrivnică unirii.

Adevărurile sunt neiertătoare și se cer spuse încă odată pentru acest înălțător 1848 al libertății popoarelor europene. La ordinele Budapestei, sub lozinca "Unire sau moarte!", în toată Ungaria și în ținuturile românești, slovac, sârbe, croate din imperiu, se ridică spânzurători cu drapelul maghiar. Se petrec adevărate masacre în numele revoluției, în numele Ungariei "mari".

Răspunsul românilor va veni la începutul anului următor, când Avram Iancu înfrânge armatele maghiare, conduse de Hatvany, ce se revărsaseră peste Transilvania.

Acum se petrece un moment la care se poate medita și azi și în viitor. Bălcescu și Magheru intervin pe lângă Kossuth, în martie 1849, pentru oprirea înfruntărilor sângeroase și pentru unirea luptei românilor și maghiarilor împotriva primejdiei rusești. Kossuth va respinge toate propunerile românești. La foarte scurtă vreme, armatele Rusiei țariste au înfrânt armatele maghiare conduse de generalul polon Bem. Ungaria redevenea, după nici un an de independență, principat al Imperiului habsburgic, ca și în secolul XVIII, iar Transilvania își continua autonomia sub aceeași stăpânire imperială austriacă. Era însă un imperiu subred, slăbit de revoluțiile națiunilor oprimate. Spre a se salva, Imperiul habsburgic va căuta să-și apropie, dintre toate națiile răzvrătite, pe acelea ai căror lideri erau gata la orice compromis pe seama tuturor celorlalte națiuni subjugate.

Asemenea adevăruri se află în cărți fundamentale, în volume de documente și se cer reamintite pentru a nu lăsa valurile de falsuri să înăbușe istoria. Trebuie reamintit și subliniat că Ungaria a fost aceea care a consimțit să împartă cu Austria puterea în Imperiul habsburgic, constituind, în 1867, dualismul austro-ungar. Ungariei i se "încredințează", de către Viena, Transilvania, Slovacia, ținuturi din nordul Iugoslaviei. Acum, în 1867, Transilvania, după sute de ani, reîntră în stăpânirea Ungariei. Istoria românilor din Transilvania devine tragică în ultimele decenii ale secolului XIX și la începutul secolului XX.

Maghiarizare cu orice preț

Istoria nu poate ocoli un adevăr prea clar: **maghiarizarea a fost decretată politică de stat a Ungariei**; maghiarizarea cu orice preț a popoarelor cuprinse în Ungaria dualismului.

Încercarea politicii maghiare, după 1880, de cotoptire a provinciilor slovac, sârbocroate și românești într-o Ungarie mai puternică în dualism s-au lovit de opoziția Berlinului și Venei, dar mai ales a milioanele de români, slovaci, sârbi, croați, sloveni, germani care se aflau sub dominația ungară.

Politica de maghiarizare a românilor din Transilvania nu era doar o problemă provincială, ci era o problemă europeană atât prin dezbaterea sa în cabinetele de la Paris, Londra, Bruxelles, Berlin, Roma, ca urmare a memoriilor făcute de reprezentanții naționalităților subjugate, cât și prin crearea unei stări de inaderență la Europa modernă a regimului ungar, cu practici medievale față de aceste naționalități. Concludentă a fost și reacția Germaniei, care își vedea conaționalii amenințați cu maghiarizarea dezlănțuită furibund, deși asupra germanilor presiunile au fost mult sub cota celor exercitate asupra românilor și slavilor.

Începând cu ultimele decenii ale secolului XIX, Europa lua cunoștință de legiurile școlare impuse de Budapesta cu obligativitatea limbii maghiare, cu desființarea școlilor românești nebugetare, cu persecutarea profesorilor români, arestarea și condamnarea lor, cu schimbarea numelor de familii românești

prin mijlocirea armatei, a instituțiilor judecătorești, a oficiilor de stare civilă și prin multe alte căi din care nu erau excluse cele violente, cu torturi și asasinat. **Până la începutul secolului XX, prin legi și mijloace de forță, a fost maghiarizată peste o treime din populația românească din Transilvania și Ungaria.**

Împotrivirea românilor, cunoscută din secolele precedente, se va intensifica odată cu ofensiva decisivă a conducătorilor Ungariei, de la sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX, privind maghiarizarea. Barónul D. Banffy, renumit pentru violențele lui șovine, venit în fruntea guvernului maghiar, în 1895, declara fără echivoc, că "slavii și românii trebuie maghiarizați cu forța pentru a se realiza un stat ungar pur".

Europa va cunoaște mai bine realitățile din Transilvania când intelectualitatea română a început organizarea unei rezistențe interne și externe față de politica de maghiarizare. Legile școlare ale ministrului Trefort, din 1880, dur antiromânești, cu toate protestele reprezentanților români, n-au fost retrase. Mitropoliei I. Vancea și M. Românilor vor merge la Viena unde vor expune împăratului situația dramatică.

În mai 1881, la Conferința de la Sibiu, se întruneau peste 150 de reprezentanți ai românilor, în frunte cu G. Barițiu, I. Rațiu, V. Babeș. Aici s-au decis coordonarea grupărilor românești și unirea celor două partide existente sub denumirea de Partidul Național Român, al cărui program prevedea: autonomia Transilvaniei, folosirea limbii române în administrație, justiție și școli în ținuturile masiv locuite de români, lărgirea dreptului de vot până la votul universal ș.a.

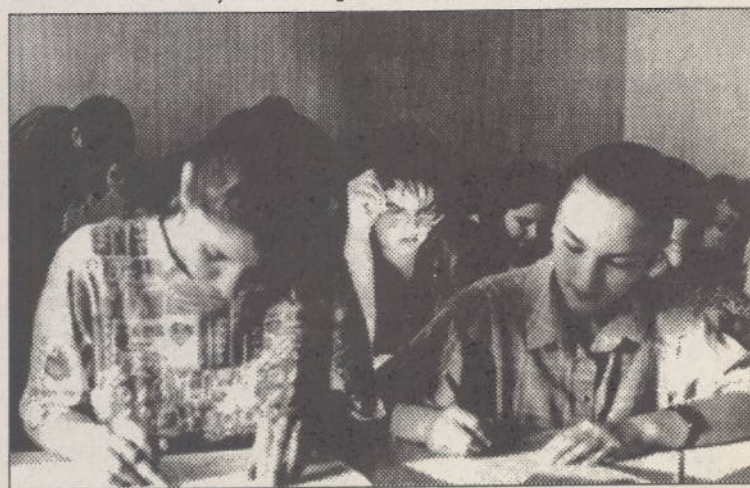
La scurtă vreme, în același an, a fost elaborat "Memorandumul" publicat în limbile franceză, germană, română și maghiară, cu larg ecou în toate țările europene. Îndeosebi presa franceză, italiană, engleză, germană a publicat articole despre ceea ce se petrecea în Transilvania. Când, în 1883, legea școlară Trefort a fost extinsă, s-au publicat, despre manifestațiile de protest de la Brașov, Sibiu, Deva, Blaj, numeroase articole în presa europeană apuseană. Mișcarea națională română, cu o intensă activitate culturală în jurul "Astrei", s-a dezvoltat, creându-și, în 1848, organul de presă "Tribuna", la Sibiu.

Împăratul Fr. Iosef cerea mitropoliților români să-i determine pe enoriașii lor să devină cetățeni loiali ai statului maghiar. Vechiul slogan al "bunului împărat" se spulbera în 1895, guvernul Tisza încuraja formarea asociației EMKE (Societatea de cultură maghiară din Transilvania), care își propunea intensificarea maghiarizării românilor din acest ținut. Europa

va fi inundată de scrieri ale membrilor acestei societăți în care falsul era proslăvit ca "drept istoric milenar" al Ungariei.

"Liga pentru unitatea culturală a tuturor românilor", înființată în Capitala țării în 1890, avea numeroase legături în Europa: ea a editat și publicat peste hotare "Memoriul studenților universitari români privitor la situația românilor din Transilvania". S-a declanșat o vie dezbatere, care a antrenat cercurile universitare din marile orașe ale continentului. Comitetul studențesc român din Transilvania a difuzat, în mai multe limbi europene, "Replica", prin care se făcea cunoscută țării occidentale situația în care se găseau românii din Austro-Ungaria. Arestarea și condamnarea, până la patru ani închisoare, a autorilor "Replicii", de către autoritățile maghiare, a amplificat dezbaterile problemei românești în toate țările Europei. În acei ani apare lucrarea lui N. Iorga: **Istoria românilor din Ardeal și Ungaria**, cu ecou în rândurile oamenilor de știință istorici, filologi, juriști din Germania, Italia, Franța, Anglia.

Memorandumurile românilor, adresate guvernelor Europei, puteau fi apreciate, de către o parte a oficialităților și opiniei publice, drept ultrapartizane în ce privește deznăționalizarea românilor și ponderea lor majoritară. Când însă un ministru de externe, de la Viena, recunoaște, cu cifre concrete, o realitate demografică, atunci și memorandumurile românilor dobândeau credibilitate în opinia Europei. Ministrul de externe respectiv, K. Gustav, sublinia: "În cifra totală a populațiilor provinciilor coroanei ungare, de aproximativ 15,5 milioane, maghiarii dețin o minoritate; chiar după evaluările cele mai favorabile lor ei rămân cu mult sub cifra de 7 milioane". El aprecia că numărul românilor din imperiu se ridică la 5 milioane, marcând discriminarea flagrantă creată de Budapesta prin faptul că "nici un român nu se găsește și nu s-a găsit vreodată într-o funcție publică proeminentă". Mai clar spune acest lucru consulul general al Marii Britanii acreditat în Capitala Ungariei: "În semn de protest contra legilor excepționale de care suferă Transilvania, toți românii din Ungaria au hotărât să se țină departe de alegeri. Românii sunt excluși prin tot felul de șiretlicuri de la funcțiile administrative cuvenite prin alegeri, deși în unele districte ei constituie 96 până la 97% din populație... Tot astfel funcțiile de stat sunt pentru ei de fapt inaccesibile. După o statistică examinată de mine numai 2% din locurile modeste de funcționari de stat erau ocupate de persoane de naționalitate română". În Parlamentul maghiar, din totalul de 413 deputați, erau doar 5 români și 2 slovaci. (Va urma)

**PENTRU ANUL UNIVERSITAR 1995-1996:
AFLUENȚĂ MASIVĂ A CANDIDAȚILOR
PENTRU ANUL I LA
FACULTĂȚILE UNIVERSITĂȚII „SPIRU HARET”**

DE CE OPTEAZĂ TINERII PENTRU UNIVERSITATEA FUNDAȚIEI „ROMÂNIA DE MÂINE”?

● **Preferința pentru studiul de calitate, trăsătură definitorie a candidaților la admiterea în anul universitar 1995-1996.** ● **Ei năzuiesc spre un orizont larg de cunoștințe, o viziune comparativă și de sinteză asupra lumii contemporane.** ● **Tipărirea sistematică a cursurilor și tratatelor universitare, cadre didactice din elita învățământului superior.** ● **Cercetarea științifică în strategia afirmării plenare a personalității.** ● **De ce este preferat un echilibru optim între pregătirea teoretică și cea practică?** ● **Șansa unică a întâlnirii unui mentor spiritual.**

A surprins plăcut afluența candidaților la recente concursuri de admitere în Universitatea „Spiru Haret”. Este o afluență numerică, dar și calitativă, în sensul că la probele de verificare s-au prezentat mulți tineri bacalaureați foarte bine pregătiți, adevărate vârfuri intelectuale ale promoției lor. Iar caracterul agreabil al surprinderii de care aminteam vine tocmai din faptul că o asemenea afluență nu are nimic întâmplător, conjunctural, ci este rodul unei opțiuni valorice, calitative. Un argument mai mult că tineretul României de astăzi nu întotdeauna este - cum ni se spune - dezorientat, înclinat spre soluții facile, spre compromisul cu viața în mare parte păcătoasă și ridicolă de astăzi. Iată, deci, că tinerii noștri știu să-și pună probleme, să le dezbată în grup sau chiar numai în forul lor launtric, să cântărească variantele existențiale și să opteze, în deplină cunoștință de cauză, pentru o soluție superioară. Știu, adică, ce vor și cum să acționeze în sensul voinței lor.

Iar această capacitate de alegere, de voință este uneori atât de relevantă încât sub răsfângerea unei asemenea opțiuni și a motivației ei, instituțiile universitare, bunăoară, pot parcurge un veritabil examen critic.

Își descoperă subit o seamă

de valențe superioare sau chiar de curențe. Și nu numai instituțiile universitare, dar și evoluția de ansamblu a învățământului, însuși procesul pregătirii intelectuale instituit astăzi în România. Opiniile formulate, chiar și ocazional, de tineri, cu privire la ceea ce ar dori să învețe, unde, în ce condiții și de ce să învețe, toate acestea se alcătuiesc într-o radiografie relevantă, inclusiv asupra existenței noastre ca națiune, asupra destinului nostru istoric.

În ce ne privește, am purtat discuții cu foarte mulți dintre participanții la recentul concurs de admitere în Universitatea „Spiru Haret” nu după anume criterii, ci pur și simplu la întâmplare și, deci, fără nimic protocolar. Spontaneitatea și sinceritatea au fost totale și tocmai de aceea credem că opiniile astfel formulate au un caracter reprezentativ suficient de marcat spre a fi reținute ca atare. Și într-o sistematizare pe care spațiul tipografic de care dispunem o cere cât mai sintetică.

O primă categorie dintre cei pe care i-am întrebat de ce au optat pentru Universitatea „Spiru Haret” au invocat **conținutul superior al învățământului desfășurat aici.**

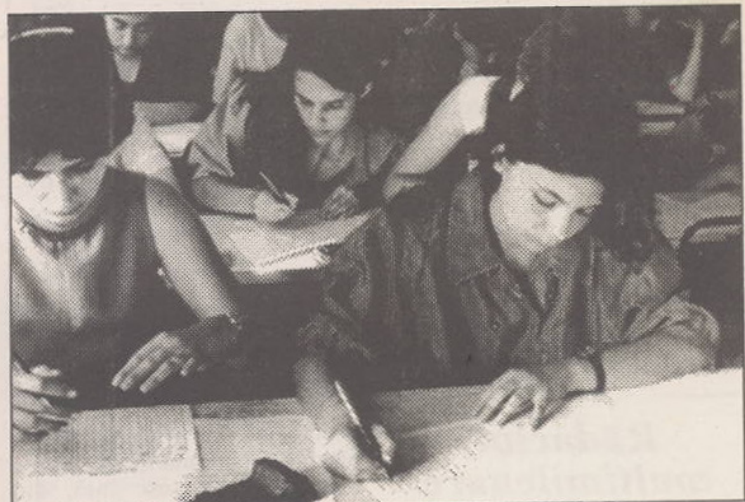
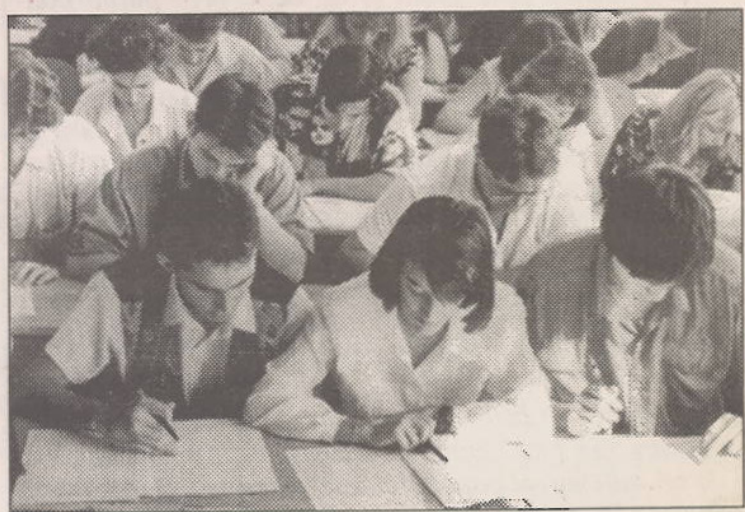
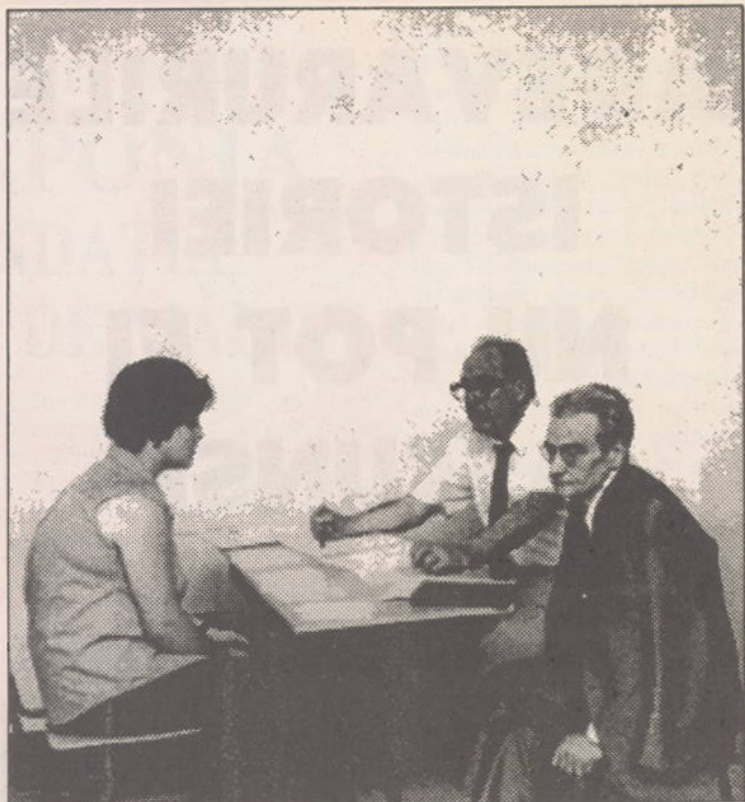
Un învățământ, firește, de calitate. Dar de ce de calitate? Pentru că, din câte tinerii au

fost informați, profesorii care predau aici sunt de un înalt prestigiu științific. Și pentru că atenție! - au aflat că procesul de învățământ desfășurat aici este nu numai cu un conținut bogat, dar și mai mobil, mai elastic decât în alte părți, astfel încât el solicită și cultivă un orizont mai larg de cunoștințe, o viziune comparativă și de sinteză asupra lumii contemporane. Din această perspectivă, tinerii candidați la Facultatea de Filosofie și Jurnalistică s-au arătat foarte interesați și de cunoașterea limbilor străine, cei de la Drept vor să adâncească și anume domenii ale Filosofiei.

Dar o asemenea plurivalență în pregătire, cei mai mulți o văd posibilă nu pe calea unui program universitar rigid, ci mai ales pe calea inițiativei individuale a fiecărui tânăr. Aici, opțiunea pentru „Spiru Haret” își găsește un punct serios de sprijin în **existența Editurii Fundației „România de Măine”**, despre care tinerii candidați la studenție știu că tipărește tratate și manuale universitare prin utilizarea cărora programul lor individual de studiu poate dobândi un plus de „libertate asumată”, după expresia cuiva. Cu mai multe instrumente de pregătire la îndemână, timpul poate dobândi valențe superioare, și odată cu el, însăși libertatea individuală a fiecărui.

Universitatea „Spiru Haret” este apoi preferată și de către cei ce-și propun ca după absolvirea facultății să se consacre **activității științifice** din domeniul respectiv de pregătire. De aceea, ei manifestă încă de pe acum un interes aparte pentru activitatea din **cercurile științifice studențești** și pentru modul concret cum seminariile universitare de la „Spiru Haret” asigură ucenicia într-ale cercetării.

Mulți dintre cei ce ne-au chestionat pe această temă sunt, din câte ne-am dat seama, foarte bine pregătiți în dome-

niul științelor exacte, unii chiar al celor tehnice, dar care, după propria lor mărturisire, nu au optat pentru o facultate tehnică, între altele, și pentru că aici, cercurile științifice aproape că au dispărut.

Nu puțini candidați se îndreaptă spre „Spiru Haret” atrași de ceea ce ei numeau **„echilibrul optim între pregătirea teoretică și cea practică”**. Faptul că Universitatea beneficiază de o superioară dotare științifico-tehnică, ce le permite studenților să lucreze nemijlocit la computere, în laboratoare și clinici de prestigiu, ori să participe, ca magistrați în devenire, la judecarea unor procese cu cauze reale (dintre cele ce se desfășoară la Facultatea de Drept) constituie un argument decisiv în opțiunea lor universitară.

Și încă un fapt ce-și are, credem, relevanța lui. Obținerea unei diplome universitare constituie, pentru tineri,

un obiectiv ce nu poate fi ignorat, dar nici absolutizat la modul absurd. În drumul spre acest obiectiv firesc, tinerii își doresc cu precădere o **ambianță universitară plină, stimulativă**, care să-i solicite multiplu, să-i orienteze spre scopuri de-o viață, dar să le ofere și satisfacția reușitei, chiar limitate. Și cum toate acestea, ei și le reprezintă într-un cadru uman superior, nu este de mirare că ei vin spre Universitatea „Spiru Haret” și cu dorința **întâlnirii unui mare profesor**, ca un mentor spiritual, capabil de o durabilă influență modelatoare, dar și catalitică, pe măsura aspirațiilor vârstei tinere, și a îndoielilor ei adeseori răvășitoare.

Cu alte cuvinte, ei își doresc un **punct de sprijin, de echilibru**, și știu că Universitatea „Spiru Haret” vine în întâmpinarea acestor aspirații fundamentale. (M.I.)